

Nazdar Filipe,

děkuji ti za článek a dovolím si otevřít debatu, byť asi jiným směrem, než by sis přál. Píši tento dopis jako otevřený.

Článek jsem četl, dokonce jsem na něj narazil v novinách. Nehledě na jeho obsah, jsem toho názoru, že Sokol nepotřebuje debatu ani o třetím odboji ani o boji s komunismem. Vůbec bych byl opatrný při vyzývání k boji, neboť text vyznívá jako výzva k otevřenému střetu. Naším úkolem nebo cílem přeci není boj. Nechci zpochybňovat historickou zkušenost národa s komunismem, ani potřebu udržovat paměť národa svěží. Řekl bych, že se shodneme, že historie je důležitá. Lidé rádi zapomínají. Nicméně stejnou pozornost jako nebezpečí komunismu by si zasloužily i další společenské problémy jako neonacismus, rasová, sociální či náboženská nesnášenlivost, do nekonečna skloňovaná korupce, či „pouhé“ pohrdání názorem druhého člověka. Mohl bych jich vyjmenovat daleko více a ke každému tématu bych jistě našel někoho, kdo vyzývá k boji proti tomu či onomu nešvaru.

Plně souhlasím, že se k žádnému ze společenských problémů nelze otáčet zády a že Sokol má v tomto zápase lidstva se sebou samým své místo. Pokud bych měl v sokolském usilování mluvit o boji, pak by to byl boj s nevzdělaností, s netolerancí, s lhostejností, s osobní zbabělostí a dalšími lidskými neduhy, které jsou příčinou společenských problémů. Žádný z nich však nelze porazit bojem, plamennými proslovy či zákony. Rovněž je nelze porazit rychle a z principu duality světa je ani nelze porazit zcela.

Jediným lékem na tyto lidské neduhy, který znám, jsou universální myšlenky, které jsou obsaženy v základech mnoha organizací a iniciativ usilujících o lepší budoucnost lidí. Jejich společným jmenovatelem je výchova, která je dle mého názoru základem sokolské myšlenky. My usilujeme o výchovu člověka k zdravému životnímu stylu, posílení těla a skrze něj o posílení ducha. Pohybem posilujeme sebe, své tělo, fyzickou i psychickou vyrovnanost. Sportem a zdravou soutěživostí pak své sebevědomí, smysl pro fair-play, právo soupeře na existenci, vítězství či jiný názor. Jen otevřená mysl je schopna poučit se z historie a neopakovat chyby těch, kteří zde byli před námi.

Vraťme se však ke tvé snaze o diskusi o třetím odboji. To, co na tom vidím velmi pozitivního, je fakt, že jsou mezi námi lidé, kteří se nebojí pustit do diskusí o tématech, které vidí jako důležité, kteří se nebojí prezentovat svůj názor, konfrontovat jej s názory ostatních a tím posunout sebe a společnost o malý kousek dál.

Jak už jsem řekl, myslím si, že Sokol nepotřebuje diskusi o odboji nebo komunismu. Domnívám se, že jsou zde důležitější témata, o kterých by se v Sokole mělo mluvit. A to je pravý důvod, proč jsem si sedl ke psaní.

Za těch několik let, co se pohybuji v prostředí mezi sokolskými činovníky, jsem pomalu došel k názoru, že Sokolu zásadně chybí otevřená diskuse na téma jeho budoucnosti. Ze všech těch jednání mám pocit, že se nedokážeme povznést nad skutečností, které se nám nelíbí ať již z morálního či jiného hlediska, a stále zabředáváme do nesmyslných diskusí a spekulací. Zkrátka nám chybí otevřený a konstruktivní dialog zbavený všech vášní.

Připravujeme XV. všesokolský slet, oslavy 150 let vzniku Sokola, krajské a župní slety a mnoho dalších akcí a projektů. Jsem za to rád. Zaznamenal jsem spoustu aktivit směřujících do historie. Tam připravují historii žup, jinde almanach praporů. I za to jsem velmi rád. Historii máme bohatou a je ji třeba zpracovávat. Zatím jsem však nezaznamenal aktivitu směrem vpřed, do budoucna. Chápu, že jsme všichni dost zaneprázdněni přípravami oslav, přesto mám již delší dobu pocit, že celý Sokol tak

nějak čeká, s čím vedení ČOS přijde. Chybí mi tu taková ta atmosféra, která podněcuje ke tvůrčí práci na všech úrovních, jakýsi svěží duch, který by nás nutil hledat odpovědi na otázku kudy dál.

Jsem přesvědčen, že je nám třeba diskuse nad mnoha tématy. Sokol si znovu potřebuje připomenout, čím je a kam kráčí, neboť v jeho řadách je dnes spousta lidí, pro které je Sokol pouze institucí, která přerozděluje státní dotace. Měli bychom mluvit o jakési „marketingové“ strategii vůči veřejnosti. Dle mého nám chybí jasně definovaný „produkt“, který bychom mohli veřejnosti nabídnout. Spousta sokolů namítne, že program Sokola je jasný a definovaný již Miroslavem Tyršem, což je pravda. Ale také je pravda, že takto to vnímají pouze sokolové. Chybí tu obraz Sokola, kterému by rozuměla širší veřejnost. Drtivá většina lidí nemá nejmenší tušení, co to Sokol je, nebo je její pohled na organizaci silně zkreslený. Měli bychom mluvit o našem fungování na všech úrovních. Chybí tu osobnost, která by udávala směr, člověk, který by přišel s vizí. Chybí tu širší diskuse, ze které by vyvstávali nové myšlenky nebo náznaky nových možností. Z této absence pak plyne, že všichni tak nějak tápou a hledají osamoceni. Všichni dělají všechno a tím se naše úsilí tříští.

Naznačil jsem zde věci, o kterých je dle mého nutno přemýšlet a mluvit. Jsou to velká témata a nelze je snadno vměstnat do několika řádek dopisu. Může se zdát, že mluvit o těchto věcech v době největších příprav sletu není úplně dobré. Na druhou stranu, v tom překotném snažení jsou více vidět místa, kde to drhne. Jsem si vědom i toho, že má vyjádření vyznívají značně kriticky a mnoha lidem nebudou po chuti, neboť si je vyloží jako útok na svoji práci. Já si však velice vážím práce každého.

Mohu se v mnoha věcech mýlit, ale otázek a připomínek v mé hlavě přibývá. Využil jsem tvé výzvy k diskusi nad jedním tématem jako odrazového můstku k pokusu o rozvíření debaty daleko širší. V nejbližších měsících se s největší pravděpodobností těmto tématům nikdo moc věnovat nebude, nicméně ve mně dozrál čas a vnitřní nutkání ozvat se převážilo nad rozvažováním a přiznávám, že i trochu obavami jít s vlastní kůží na trh. Přestože jsem v Sokole od dětství, jako župní činovník funguji teprve několik let a pro mnoho zkušenějších bratrů a sester jsem stále „drzé nedochůdče“. Snad je to troufalé, ale mám pocit, že mé myšlenky a úvahy mohou být prospěšné.

Věřím, že vytvoření prostoru pro širší diskusi bude nejen přínosné, ale že je i potřebné. Jsem rozhodnut hledat pro takovou debatu partnery napříč celou organizací a mým velkým přáním je, aby ji ČOS přijala za svou. Jsem tu, pevný ve svém přesvědčení a připravený diskutovat a předkládat konkrétní návrhy, které mám v hrubých obrysech a potřebuji ještě nějaký čas, abych je přesněji formuloval.

Se srdečným pozdravem

Tomáš Kučera

starosta a náčelník

Sokolské župy Sladkovského